

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De 4. Beatitudine quæ est esuries & sitis justitiæ. Beati qui
esuriunt & sitiunt Justitiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

lugebitis & flebitis. Vide admirabilem horum
texturam, & expendite tria singulatim. Primum
non hic fieri mentionem puri luctus, aut puræ
consolationis; sed utrumque simul à Domino
jungi, quod & ipse Sapiens dixerat, *Risus dolore*
miscbitur, & extrema gaudii luctus occupat.

Prov. 14.

Secundum, ex his duobus alterutrum tibi ne-
cessario eligendum esse, aut verè lugere, prout
explicatum est, & verè simul gaudere: aut vanè
ridere, & lugere ac flere, quantum minatur
Christus, Id est, vel in Inferno, vel in angore
conscientiæ, vel in pœnis temporalibus suffe-
rendis sine solatio, vel quocunque tandem mo-
do fiat, certa est & indubitata vox Christi Do-
mini comminantis illud infaustum *Vahis qui ri-*
dent: ferius ocyus lugebunt & flebunt. Conver-
tam festivitates vestras in luctum, & omnia Can-
tica vestra in planctum: Risus vester in luctum
converteretur, & gaudium in mœrorem.

Amos 8.

Jac. 4.

Tertium denique, quanto satius sit, bene &
Christianè lugere, ut consolationem & gau-
dium Christi participes, quàm vanè ridere, ut in
illos miserandos fletus & luctus incidas, quo-
rum nulla vera consolatio, nullum meritum,
nulla requies, illos Dominus irridebit, & erunt
post hac decedentes sine honore, & in concumelia
inter mortuos in perpetuum, quoniam disrumpet
illos inflatos sine voce, & commovebit illos à fun-
damentis, & usque ad supremum desolabitur: &
erunt gementes, & memoria illorum peribit. Ve-
nient in cogitatione peccatorum suorum simidi,
& traducent illos ex adverso cogitationes ipso-
rum. O verè Sapiens, qui risum reputavit er-
rorem, & gaudium dixit quid frustra deciperis. O
verè stultus qui cum posset multum gaudere
cum modico luctu, mavult multum lugere cum
modico risu! Quasi tristis ille & semper gau-

dens: quasi gaudens iste & semper tristis. Ma-
gna est differentia, ut fuscè ait in Psalmis sanctus
Augustinus, inter ea quæ sunt quasi mala & verè
bona, aut quæ sunt quasi bona & verè mala. Sic
est noster luctus quasi luctus & quasi nullus es-
set præ gaudio quod illi adjungitur: è contra sic
est risus tuus quasi non esset risus, quasi nullus
esset præ mœrore qui risum sequitur. *Somniantis*
est ad dore QVASI: quasi dicebam, quasi loque-
bar, quasi prandebam, totum quasi, quia cum evi-
gilarerit non invenit quod videbat. Quasi the-
saurum inveneram, dicit mendicus, si quasi non
esset, mendicus non esset, sed quia quasi eras, men-
dicus est: Itaque modo, qui ad lascivias seculares
oculos aperiant & cor claudunt, transiit quasi eo-
rum & venit verum ipsorum: Quasi ipsorum fœ-
licitas est seculi, verum ipsorum pœna est. Ac si di-
ceret sanctus ille Pater de beatis Evangelicis,
quasi lugent & verè gaudent; de miseris verò
seculatibus, quasi gaudent & verè lugent. Jam-
ne dubitabis, ex utris esse debeas? Multiplicata
sunt aqua, & elevarunt arcam in sublime à
terra. Ostendit Dominus Mosi lignum, quod
cum misisset in aquas, in dulcedinem versa sunt.
ELVMINIS impetus lassificat civitatem Dei. QVI
seminant in lachrymis, in exultatione metent. IN
fletu venient, & in misericordia reducam eos: &
adducam eos per torrentes aquarum in via recta,
& non impingent in ea.

Ps 48.

Gen. 7.

Exodi 15.

Ps. 45.

Ps. 125.

Ier. 31.

His & similibus Scripturæ locis, posset non
modo Veritas, sed & animus in praxi Veritatis
confirmari. Vide etiam in 2. parte, Dominica
Palmarum, & Feria 4. Rogationum, ubi hæc pro-
ponuntur Veritates:

Lachryma, Passionis Christi Vicaria.
Lachrymarum descensus, ascensus est.

FERIA QUINTA.
DE QUARTA BEATITVDINE,
QUAE EST, ESURIES ET
SITIS JUSTITIÆ.

Beati qui esuriunt & sitiunt Iustitiam. Matth. 5.

RATIO EST, Quia beati sunt qui saturabun-
tur.
Sed qui esuriunt & sitiunt Iustitiam, saturabun-
tur.
Ergo illi Beati sunt, & procuranda illa esuries, ad-
que sitis Iustitiæ.

I. PUNCTUM.

Quartam hanc Beatitudinem cum præ-
cedenti conjungens S. Ambrosius:
Postquam, inquit, delicta deservi, esu-
rire incipio & sitire Iustitiam, ager
enim in gravi morbo esurit. Sanctus autem
Hieronymus

In Luc. 6.

I 2 Hiero-

Hieronymus expendens hoc verbum, *Esurire, NON esse satis, ait, velle iustitiam ut salvemur & beati simus; sed oportet et eam esurire & sitire.* Id est tanta in eam ferri cupiditate animi, quanta qui esurit aut qui sitit, fertur in cibum & potum. Sicut enim nimis appetere terrena hæc & caduca, vitiosum est: ita non satis concupiscere spiritualia & cœlestia, probrosum est & divinæ Sapientiae quodammodo injuriosum. *Inisium enim illius, inquit Sapiens, verissima est disciplina concupiscentia.*

Sap. 6.

At quomodo qui esuriunt & sitiunt iustitiam, Beati sunt, ex hac etiam vita? Hoc nobis modo est accuratius perpendendum ex ratione quam affert Dominus, quia ipsi videlicet saturabuntur. Quæ ut ratio vim suam habeat, necessario præmittendum est, quod Beati sunt qui saturabuntur.

Tribus verò id modis explanari potest, primò sicut non potest melius concipi beata & æterna illa vita quæ in cœlo possidetur, quam si dixeris fatietatem esse animi, qua Beatus ex viro & amaro Deo ita conquisit ut nihil ultra desideret; unde agebat David, *Satiabor cum apparueris gloria tua;* Sic proportione servatâ, qui sic in hac vita saturatur ut nihil ultra desideret, planè beatus est quantum esse potest in hac vita; *Beatum dixerunt populum cui hæc sunt; beatus populus, cuius Dominus Deus ejus;* quasi diceret, quibus abundant omnia, hi se beatos putant, quia se putant in illis suis bonis posse satiari; sed errant, non quia non sint beati qui satiati sunt, sed quia non satiabuntur bonis suis, in solo enim Deo satietas querenda est; aut in iis mediis quæ nos ad ipsum ducunt.

Ps. 16.

Ps. 143.

Secundò, de saturitate animi discurrendum est ad eum penè modum, quo de saturitate corporis: atque ita sicut esuriens & sitiens postquàm id quod esuriebat & sitiebat mauducavit & bibit ad saturitatem, seu quantum voluit, dici potest ex hac parte quietus & contentus: sic planè si accidat animum nostrum suo modo repleti & satiari his quæ esuriebat & sitiebat: sic contentus, sic quietus, & quantum dici potest, dicitur esse beatus. *Beatos vos dicent omnes gentes: eritis enim vos terra desiderabilis, dicit Dominus exercituum.* Id est, idcirco beatos vos dicent alii, quia vos videbunt habere quod desideratis seu quod est humanitus desiderabile.

Mat. 3.

Tertio denique, considerandum est quid sit esse miserum in hac vita: nam ex opposito constabit clariùs, quid sit esse beatum. Jam visum

est, non eos esse miseros cum illos beatos Dominus asserat qui pauperem & moerentem ducunt vitam: sed illi tum miseri sunt, sive sint in miseriis, sive in deliciis, qui se malè miseros putant & sentiunt, qui scilicet nolunt quod habent, & quod volunt non habent: qui sic dolent in iis, quæ sibi defunt & cupiunt, sicut si nihil possiderent; aut qui sic moerent in his quæ contra suam voluntatem sentiunt, quasi cæcis omnino rebus quas possident non uterentur. Testis ille Aman qui cum tantis abundare bonis, quantis ullus à Rege in toto Persarum regno, tamen se nihil habere iudicabat, quamdiu videret Mardochæum sibi non procedentem sicut alios Persas. Nonne is tibi miser videtur? Cur porò nisi quia non est satiatus suis rebus? aliquid aliud sibi expetit quod non habet; vel se his expeditum vellet quæ malè ipsum habent. Oppone verò illi hominem, qui suo in vitæ statu sit contentus, qui nihil aliud ex humanis desideret, nihil metuat, nihil doleat, nihil vel speret præter cœlestia & divina: nonne is tibi beatus conlendus erit? Nonne is est de quo Sapiens: *Fœlix qui non habuit animi sui tristitiam, & non excedit à spe sua;* Hoc est autem saturari, hoc est satiari & contentum esse; ac proinde hoc est beatum esse. O beata saturitas qua non repletur corpus sed animus; & qua repletus animus, magis est vacuus, magisque capax capiende Deo.

Esb. 5.

Eccl. 14.

II. PUNCTUM.

SED illi qui esuriunt & sitiunt iustitiam, saturabuntur.

Tria hic sigillatim expendenda. Primum quid sit iustitia, nempe cultus Dei & salutis animæ, quo quidem cultu nihil iustus, nihil æquius nihil magis debitum. *Sacrificare sacrificium iustitia.*

Ps. 4.

Secundum, quid sit propriè esurire & sitire, non est enim illa esuries aut sitis animi, sensibile aliquod desiderium, sed sufficit ut sit rationale & spiritale, quo voluntas ultra & libenter, cum Dei gratia, in illum Dei cultum feratur. *Mente promptissima atque devota;* Hæc sunt in Scripturis propensæ voluntatis insignia.

Exod. 35.

Tertium denique, qui sic esuriunt & sitiunt saturabuntur, quia quod unum maximè desiderant, illi habent si volunt; & quod non habent, non desiderant. Desiderant enim Deo servire &

place-

placere, quantum cum gratia possunt: & hoc ipso quo id desiderant, sic serviunt & placent Deo, ut nullus Deo sit acceptior cultus: nullumque gratius obsequium, quam talis animus. *In me sunt, Deus, vota tua qua reddam, laudationes tibi.* Ac si aperte David dicat, inquit S. Gregorius: *Et si exterius munera offerenda non habeo; intra memetipsum tamen invenio quod in ara tua laudis impono: quia qui nostra datione non pascaris, oblatione cordis melius placaris. Nihil quippe offertur Deo ditius bona voluntate.* Tum explicans fons quæ sit illa bona voluntas, sic concludit, *Quid ergo isto holocausto locupletius, quando per hoc quod Deo immolat in ara cordis, anima semetipsum maculat.* Id est, non sibi parcat, quidquid potest, totum explet, & in eo saturatur atque expletur animus, quod ex una quidem parte, velit quod possit, & quidquid velit ac possit, faciat: ex alia vero, quod licet illud totum, quod potest & quod facit, sit valde exiguum, tamen illo se contentum sibi que plenè satisfactum Deus significat. *Quod habuit, hæc fecit.*

Si quid sit autem quod non habent, quod certe multiplex & varium esse potest, non tamen illud aliter desiderant quam prout Deo placent. Cum enim ut supponimus, hoc unum maximè velint, Deo servire & placere; neque melius illi serviant & placeant quam si se conforment ejus voluntati: cerè si vere habeant si e non habeant, perinde illis est: quia quando vel eas habent non ita rebus gaudent quam Dei voluntate, qua sit uti eas habeant; unde id equitur, ut quando illas etiam non habent, non minus gaudeant, quam si haberent: quia non minus vident Dei voluntatem in privatione rerum quam in earum usu; sicque velut *Angeli nec benedictione nec maledictione moventur*, Nonne hoc est saturari? Nonne hoc est expleri? Quid enim amplius & quid capacius potest velle voluntas quam quod velit Deus? Quid aptius explendæ voluntati humanæ quam voluntas divina? Quoniam alio Beati cibo vestuntur in cælis quam ipsa Dei voluntate? Quis denique alius Christi cibis, quam alia ejus satietas, quam ut faciam, inquit, voluntatem ejus qui misit me, ut perficiam opus ejus? Sic sem-

per esuriebat hunc cibum ut semper eo saturaretur, quia semper faciebat eius voluntatem: & sic semper saturabatur hoc cibo ut magis ac magis eum esuriret; quia hunc cibum qui comedunt, adhuc esuriunt; & esuriendo saturantur, & se saturando esuriunt sicut beati in cælo: in quem desiderant prospicere. Contemplant hæc attentius & ardentius.

III. PUNCTUM.

PATET ergo quàm verè Beati sint qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quia saturantur, quia quod volunt, habebunt; & quod habebunt vel non habebunt, id ita volent; quia quod unice volunt, est Dei cultus qui bona voluntate præfertim colitur; & quod habebunt vel non habebunt, est Dei voluntas in qua una conquiescunt; sicque semper dum in Deo sunt contenti, & in ipsius Deus, quid superest ad Beatitudinem in hac vita possidendam? *Beati sumus Israel, quia qua Deo placere, manifesta sunt nobis.* BEATI viri tui, & beati servi tui, qui stant coram te semper! Nota illud semper quia in eo est Beatitudo cælestis & terrestis. Sicut enim Beatum in cælo facit quod semper Beatus Deo fruatur; Ita hic Beatitudo saturitatis esurientium iustitiam, in eo est, ut semper, si velint, saturantur, quia semper habent unde saturantur. Semper habent ubi iustitiam operentur, semper habent ubi Deum colant, semper habent præsentem Deum, semper habent opus præsens quo illi letent; Nam *si ve manducant, si ve bibant, si ve aliud quid faciant, omnia possunt in gloriam Dei facere: possunt in omnibus divinæ se conformare voluntati: possunt ubique & semper quod volunt, si ubique & semper velint quod debent velle.* Nonne hoc ita vis? noane hoc saltem velle concupiscis? *Det nobis cor omnibus ut colamus eum, & faciamus ejus voluntatem corde magno, & animo volenti. Adaperiat cor nostrum in lege sua & in præceptis suis, & faciat pacem.* Vide in i. parte, Feria 5, Hebdomada 4, in Adventu.

Omnis copia quæ Deus non est, egestas censenda est.